

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 827

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		
803. — Decret pentru încetarea funcției de prim-ministru al Guvernului României.....	1	Decizia nr. 576 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.043 alin. (1) din Codul de procedură civilă 4-5
804. — Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca prim-ministru interimar	2	Decizia nr. 577 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 954 alin. (2) din Codul de procedură civilă 5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 574 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 580 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă 7-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru încetarea funcției de prim-ministru al Guvernului României

În temeiul prevederilor art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere demisia prim-ministrului, domnul Victor-Viorel Ponta,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Victor-Viorel Ponta din funcția de prim-ministru al Guvernului României și se constată vacanța acestei funcții.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 noiembrie 2015.
Nr. 803.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca prim-ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 100 alin. (1), ale art. 106 și ale art. 107 alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și ale art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Sorin Mihai Cîmpeanu ca prim-ministru interimar al Guvernului României, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului până la formarea noului Guvern.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 noiembrie 2015.
Nr. 804.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 574

din 29 septembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3)
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 405/99/2014 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 132D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispoziția legală criticată este o normă de procedură prin intermediul căreia

legiuitorul a instituit cadrul legal pentru exercitarea dreptului de recuzare. Mai arată că, prin Decizia nr. 519 din 7 iulie 2015, Curtea a reținut că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări. În cazul de față, legiuitorul a încercat evitarea tergiversării nejustificate a cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 405/99/2014, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emil Balaure într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost admisă contestația formulată împotriva unei decizii de concediere.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece împiedică recuzarea întregii instanțe și, astfel, se încalcă „în mod fățiș” dreptul constituțional la un proces echitabil.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat a fost instituit de legiuitor pentru a preveni abuzul de drept procesual prin exercitiul dreptului la recuzare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 47 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Sunt, de asemenea, inadmisibile cererea de recuzare privitoare la alți judecători decât cei prevăzuți la art. 46, precum și cererea îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate.”*

11. Art. 46 din Codul de procedură civilă la care face referire dispoziția legală criticată prevede că *„Pot fi recuzați numai judecătorii care fac parte din completul de judecată căruia pricina i-a fost repartizată pentru soluționare.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate reprezintă norme de procedură care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența

instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Instituția recuzării se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost învestiți în condițiile legii. Prin urmare, cererea de recuzare este inadmisibilă dacă nu îi vizează pe judecătorii care fac parte din completul de judecată căruia pricina i-a fost repartizată spre soluționare, precum și în situația în care cererea este îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate ca și cel invocat anterior.

14. În continuare, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, prilej cu care a statuat că prin textele de lege criticate legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale. Liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări. Aceste reguli de procedură se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea înfăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare (în acest sens, a se vedea, Decizia nr. 519 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 12 august 2015, Decizia nr. 1.081 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2013, Decizia nr. 72 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012 sau Decizia nr. 265 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008).

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 405/99/2014 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 47 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 576

din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.043 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1042 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucian Eduard Coca și Rodica Coca în Dosarul nr. 2.987/192/2014 al Judecătoriei Bolintin-Vale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 202D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că în cazul dispoziției legale criticate există o limitare a apărărilor pârâtului dată de urgența care caracterizează procedura evacuării, însă există un raport de proporționalitate între mijlocul folosit de legiuitor și scopul avut în vedere de acesta.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.987/192/2014, **Judecătoria Bolintin-Vale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.042 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Lucian Eduard Coca și Rodica Coca într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin lipsirea pârâtului de posibilitatea de a formula cerere reconvențională, de chemare în judecată a altei persoane sau în garanție, chiar dacă pretențiile sale urmează să fie valorificate pe cale separată, se încalcă dreptul la apărare, la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și egalitatea armelor într-un proces, pârâtul fiind lipsit în această procedură de posibilitatea de a se apăra și de a formula cereri în susținerea apărărilor sale.

6. **Judecătoria Bolintin-Vale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că pârâtul poate invoca apărări de fond privind temeinicia motivelor de fapt și de drept ale cererii, inclusiv lipsa titlului reclamantului. Astfel, pârâtii au posibilitatea de a depune întâmpinare și de a-și formula apărările necesare, procedura evacuării prevăzută de art. 1.033 și următoarele din Codul de procedură civilă fiind una contradictorie.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1.042 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Se observă că, după sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar după renumerotare textul de lege criticat se regăsește la art. 1.043 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care are următorul cuprins: *„Pârâtul chemat în judecată, potrivit procedurii prevăzute în prezentul titlu, nu poate formula cerere reconvențională, de chemare în judecată a altei persoane sau în garanție, pretențiile sale urmând a fi valorificate numai pe cale separată.”*

11. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile legale care reglementează procedura specială a evacuării au fost adoptate de legiuitor în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, iar *„împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*. Procedura astfel reglementată asigură dreptul părților la un proces echitabil, prin garantarea exercitării tuturor drepturilor procesuale (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015).

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 1.043 cuprins în titlul XI — *Evacuarea din imobilele folosite sau ocupate fără drept* al cărții a VI-a — *Proceduri speciale* din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea prevăd că pârâtul chemat în judecată, potrivit procedurii reglementate din acest titlu, nu poate formula cerere reconvențională, de chemare în judecată a altei persoane sau în garanție, pretențiile sale urmând a fi valorificate numai pe cale separată.

14. Astfel, referitor la criticile autorilor excepției potrivit cărora prin lipsirea pârâtului de posibilitatea de a formula cerere reconvențională, de chemare în judecată a altei persoane sau în garanție se încalcă dispozițiile constituționale invocate, Curtea reține că, spre deosebire de acțiunea în evacuare promovată pe calea dreptului comun, în cadrul procedurii speciale pârâtul nu are posibilitatea formulării unor asemenea cereri, situație care se justifică prin caracterul urgent al soluționării cererii principale și prin caracterul sumar al dezbaterilor care privesc condițiile în

care pârâtul ocupă imobilul și la cele care privesc obligația acestuia de a părăsi imobilul. Însă pârâtul poate invoca apărări de fond privind temeinicia motivelor de fapt și de drept ale cererii, inclusiv lipsa titlului reclamantului, astfel cum rezultă din alin. (2) al art. 1.043. De altfel, Curtea mai reține că cererile menționate de dispoziția legală criticată pot fi promovate în cadrul unui litigiu distinct.

15. Prin urmare, faptul că pârâtul nu poate formula cerere reconvențională, deci nu poate emite pretenții proprii împotriva reclamantului, nu este de natură a afecta caracterul echitabil al procedurii, având în vedere că, potrivit art. 1.034 și următoarele din Codul de procedură civilă, procedura evacuării este una contradictorie, în cadrul căreia pârâtul poate depune întâmpinare și are posibilitatea de a-și formula apărăerile necesare.

16. În această situație Curtea constată că dispoziția legală criticată nu încalcă dreptul la un proces echitabil, iar pârâtii nu pot fi considerați dezavantajați față de reclamant în cadrul

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Eduard Coca și Rodica Coca în Dosarul nr. 2.987/192/2014 al Judecătorei Bolintin-Vale și constată că dispozițiile art. 1.043 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bolintin-Vale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 577

din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 954 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 953 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maricela Drăgan în Dosarul nr. 26.206/233/2014 al Judecătorei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 203D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autoarea excepției de neconstituționalitate a depus un înscris prin care prezintă motive de admitere a excepției, iar partea Carpatica Asig S.A. din Sibiu — Sucursala Galați a depus precizări cu privire la excepția de neconstituționalitate prin care apreciază că aceasta este neîntemeiată.

procedurii speciale a evacuării, având la îndemână mijloacele necesare și suficiente pentru a-și formula apărarea.

17. De altfel, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității armelor constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil care urmărește crearea unui just echilibru procesual între părțile aflate într-un litigiu, însă acest principiu nu presupune o egalitate formală, în sensul reglementării unor proceduri identice indiferent de statutul juridic sau calitatea procesuală a părților, ci o egalitate materială, în sensul că prin procedurile, chiar diferite reglementate, să se ajungă la echitate procesuală între părți, cu alte cuvinte să se ajungă la o egalitate de rezultat (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014, paragraful 19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2015).

18. Având în vedere că nu s-a constatat încălcarea vreunui drept sau libertăți fundamentale, invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție nu poate fi reținută, aceasta neavând incidență în cauză.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că procedura măsurilor asigurătorii nu vizează fondul dreptului dedus judecării. Aceasta este o procedură derogatorie de la dreptul comun, guvernată de principiul celerității, prin care nu se încalcă dreptul la apărare, având în vedere faptul că partea poate formula apel în 5 zile de la comunicare, apel care se judecă cu citarea părților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.206/233/2014, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 953 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Maricela Drăgan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de sechestrul asigurător.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prin necitarea părții în litigiul având ca obiect sechestrul asigurător este afectat dreptul la apărare, părțile neputându-și formula apărăerile în condiții de contradictorialitate și oralitate.

7. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că lipsa citării părților în cadrul procedurii sechestrului asigurător nu poate fi considerată ca o încălcare a garanțiilor procesuale puse la dispoziția părților, fiind vorba despre opțiunea legiuitorului de a se soluționa urgent aceste cereri, care, neimplicând fondul litigiului, nu necesită citarea părților. Așadar instituirea sechestrului asigurător reprezintă un incident procedural prealabil analizării fondului de către instanța de judecată, soluționarea acestuia fiind guvernată de principiul celerității.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că nu este încălcat dreptul la un proces echitabil, debitorul având posibilitatea de a se adresa justiției și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile procesuale, poate învedera instanței împrejurările care justifică sau nu luarea acestei măsuri. Nici principiul oralității și al contradictorialității nu este încălcat, întrucât procedura sechestrului asigurător nu are caracter contencios, în cadrul acesteia nefiind necesară administrarea altor dovezi decât cele aflate la dosar, iar încheierea instanței este supusă căii de atac a apelului. Apelul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 953 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Se observă că, după sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar după renumerotare textul de lege criticat se regăsește la art. 954 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care are următorul cuprins: „*Instanța va decide de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere executorie, stabilind suma până la care se încuviințează sechestrul, fixând totodată, dacă este cazul, cuantumul cauțiunii și termenul înăuntrul căruia urmează să fie depusă aceasta.*”

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maricela Drăgan în Dosarul nr. 26.206/233/2014 al Judecătoria Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 954 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 954 alin. (2) din Codul de procedură civilă au preluat soluția legislativă cuprinsă în art. 592 alin. (2) din Codul de procedură civilă din 1865.

15. Cu privire la dispozițiile legale cuprinse în Codul de procedură civilă din 1865, Curtea constată că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care instanța de contencios constituțional a constatat că nu contravin dispozițiilor Legii fundamentale. În acest sens, sunt Decizia nr. 166 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 3 mai 2005, Decizia nr. 701 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 octombrie 2007, Decizia nr. 195 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 26 martie 2008, sau Decizia nr. 772 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iulie 2011.

16. Curtea a reținut că procedura măsurilor asigurătorii nu vizează fondul dreptului, ci are o finalitate subsecventă, urmărind să asigure valorificarea acestuia. Prin aceasta legiuitorul a urmărit preîntâmpinarea riscului la care este expus titularul dreptului, și anume situația în care, deși dreptul i-a fost recunoscut printr-o hotărâre definitivă, așadar susceptibilă de punere în executare, să se vadă pus în imposibilitatea de a-l realiza ca urmare a manopereilor dolosive ale debitorului. Așa fiind, o asemenea procedură este guvernată de imperativul celerității.

17. Date fiind rațiunile înfățișate, Curtea a constatat că legiuitorul a instituit în materia măsurilor asigurătorii, potrivit competenței sale constituționale, o procedură derogatorie de la dreptul comun, fără a se putea reține însă că procedând astfel ar aduce atingere principiului constituțional al dreptului la apărare, asigurat prin recunoașterea posibilității exercitării căii de atac a apelului împotriva încheierii de soluționare a cererii de sechestrul asigurător.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Distinct de cele arătate, Curtea reține că instituția sechestrului asigurător nu are semnificația încălcării dreptului debitorului la un proces echitabil, acesta având posibilitatea de a se adresa justiției și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile procesuale, poate învedera instanței împrejurările care justifică sau nu luarea acestei măsuri. Mai mult, Curtea constată că încheierea instanței prin care se soluționează cererea de sechestrul este supusă apelului care poate fi formulat în 5 zile de la comunicare la instanța ierarhic superioară și care se judecă cu citarea părților [art. 954 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 580

din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3) și (4)
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Floarea Aluș în Dosarul nr. 42.085/301/2014/a1 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 351D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 42.085/301/2014/a1, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Floarea Aluș într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a unei încheieri de anulare a cererii de chemare în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin pronunțarea, fără citarea părților, a încheierii prin care se dispune anularea cererii de chemare în judecată se încalcă dreptul la apărare.

6. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 31 din 21 ianuarie 2014, nr. 510 din 7 octombrie 2014 sau nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 200 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă. Se observă că, după sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar după renumerotare textele de lege criticate se regăsesc, cu păstrarea soluției legislative, la art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, se mai invocă și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 410 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iulie 2014, sau Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014.

14. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție referitor la egalitatea în fața legii, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate se aplică în aceeași măsură persoanelor aflate în aceeași situație juridică, neputându-se reține încălcarea dispozițiilor constituționale menționate.

15. Curtea a mai statuat că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. Curtea a mai reținut că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale.

16. Conform art. 200 din Codul de procedură civilă, completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, la primirea cererii, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Atunci când constată că aceasta este neconformă, comunică

reclamantului în scris lipsurile, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii în termen de 10 zile de la primirea comunicării. Dacă termenul prevăzut de art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu este respectat, instanța urmează să anuleze cererea de chemare în judecată prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, cu consecința dezinvestirii completului de judecată de cererea informă, procedura regularizării cererii introductive fiind una obligatorie. Curtea a considerat că prin comunicarea reclamantului de către instanță a lipsurilor cererii introductive judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii; instanța nu restituie cererea de chemare în judecată, ci doar pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile în termenul prevăzut de lege. Instanța, potrivit art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă, face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege.

17. Încheierea de anulare a cererii astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării. Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile

au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. Curtea a apreciat, astfel, că prin cererea de reexaminare se analizează inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă.

18. Așadar, cât timp procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014, paragraful 23, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015).

19. De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Floarea Aluș în Dosarul nr. 42.085/301/2014/a1 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

